

DE MUIZENVAL

(The Mousetrap)

Thriller in twee bedrijven

door

AGATHA CHRISTIE

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE MUIZENVAL - THE MOUSETRAP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AGATHA CHRISTIE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1954 by Agatha Christie
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Mollie Ralston
Giles Ralston
Christopher Wren
Mrs. Boyle
Majoor Metcalf
Miss Casewell
Mr. Paravicini
Detective Sergeant Trotter

PLAATS VAN HANDELING:

De grote hal van Monkswell Manor.

TIJD VAN HANDELING:

Heden.

EERSTE BEDRIJF:

Scène 1: in de late namiddag
Scène 2: de volgende dag na de lunch

TWEEDE BEDRIJF:

Tien minuten na de tweede scène van het eerste bedrijf.

DECOR:

Het huis vertegenwoordigt niet een bepaalde periode, maar maakt eerder de indruk dat het al generaties is bewoond door dezelfde familie, die haar vermogen langzaam maar zeker heeft zien verdwijnen. Midden achter (MA) zijn grote ramen. Een grote gebogen doorloop rechts achter (RA) leidt naar de vestibule, de voordeur en de keuken. Een gebogen doorloop links achter (LA) leidt naar de slaapkamers. Links voor (LV) aan het eind van een trap - waarvan een klein stukje zichtbaar is - is de deur van de bibliotheek en rechts voor (RV) de deur (naar toneel opengaan) naar de eetkamer. Rechts is een open haard en onder het raam midden achter een brede vensterbank, waarin men kan zitten en waar zich een radiator bevindt. De hal is ingericht als zitkamer. Er staan zware eiken meubelen, waaronder een grote eettafel bij het raam en een eiken kast in de vestibule. Op de trap links staat een kruk. Gordijnen en meubilair: links midden (LM) staat een sofa, in het midden (M) een armstoel en een klein Victoriaans leunstoeltje rechts voor (RV). Alles ziet er oud en slecht onderhouden uit. Links staat een bureau-boekenkast combinatie met een radio en telefoon erop en een stoel ernaast. Naast het raam staat midden achter rechts (MAR) een stoel, naast de haard hangt een krantenbak met enige kranten en tijdschriften. Wandlampjes aan resp. de linkerwand, links van de bibliotheekdeur en één in de binnen- komsthal. Al deze lampjes werken via dezelfde schakelaar. Dubbele schakelaars aan de linkerkant van de doorloop (RA) en aan de voorkant van de deur (LV). Aan de achterkant van de deur (RV) is een enkele schakelaar. Op een tafel bij de sofa staat een schemerlamp.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Voordat het gordijn opgaat, wordt het toneellicht gedimd tot black-out en klinkt de muziek van "Three blind mice".

Als het doek opengaat, is het toneel volkomen donker. De muziek verdwijnt en een schel gefluit van hetzelfde melodietje is hoorbaar. Een vrouwenstem gilt heel scherp en hoog, waarna een geroezemoes van mannen- en vrouwenstemmen te horen is: "Lieve help, wat is er gebeurd?", "Het kwam van die kant", "Oh, lieve God!" Dan klinkt een scherp politiefluitje, gevolgd door een heleboel politiefluitjes en dan valt plotseling een diepe stilte.

Stem op de radio: ...Volgens Scotland Yard heeft de misdaad plaatsgevonden in Paddington, Culvert Street.

De lichten gaan op, zodat de hal van Monkswell Manor zichtbaar wordt. Het is laat in de middag en bijna donker. Door de ramen kan men zien dat het hevig sneeuwt. In de haard brandt een vuur. Bij de trap links staat een pas geschilderd uithangbord op zijn kant tegen de muur. Er staat met grote letters op: MONKWELL MANOR PENSION.

De stem vervolgt: De vermoorde vrouw blijkt Mrs. Maureen Lyon te zijn. In verband met de moord zoekt de politie een man die ten tijde van de misdaad in de omgeving is waargenomen. Hij gaat gekleed in een zwarte overjas, lichte sjaal en een zacht vilten hoed. Een ieder die inlichtingen kan verschaffen, wordt verzocht contact op te nemen met Scotland Yard of de politie in zijn of haar woonplaats.

Mollie Ralston komt binnen door de doorloop RA. Ze is een lange knappe vrouw van midden twintig en ze heeft iets onschuldigs over zich. Ze legt haar tasje en handschoenen op de leunstoel M, gaat naar de radio en schakelt die tijdens de volgende tekst uit. Ze legt een klein pakje in de bureaust.

Stem: Automobilisten worden gewaarschuwd voor gladde wegen. De verwachting is dat de hevige sneeuwval zal aanhouden en dat in het hele land, maar vooral in noord en noordoost Schotland de temperatuur tot onder het vriespunt zal dalen.

Mollie: *(roept)* Mrs. Barlow! Mrs. Barlow! *(als ze geen antwoord krijgt, gaat ze naar de leunstoel M, pakt haar tasje en één handschoen en*

gaat door doorloop RA af. Ze trekt haar mantel uit en komt terug) Brr! Wat is het koud. (ze gaat naar de schakelaar RV en doet de wandlampjes aan. Ze gaat daarna naar het raam, voelt aan de radiator en trekt de gordijnen dicht. Daarna steekt ze de tafellamp aan bij de sofa. Ze kijkt rond en ziet het uithangbord. Ze pakt het op en zet het tegen de wand links naast het raam. Ze doet een stapje achteruit en knikt) Dat ziet er goed uit - oh! (ze ziet dat de 'S' op het bord is vergeten) Stomme Giles. (ze kijkt op haar horloge) Oh, jee! (ze rent de trap links op. Giles komt door de voordeur binnen. Hij is een wat arrogante, maar aantrekkelijke jonge man van midden twintig. Hij stamp met zijn voeten en schudt de sneeuw van zijn jas, opent de kist en legt er een grote papieren zak in, die hij in zijn handen had. Hij trekt zijn overjas uit, doet sjaal en hoed af en gooit die in de leunstoel M. Dan loopt hij naar de haard om zijn handen boven het vuur te warmen)

Giles: *(roept) Mollie? Mollie? Mollie? Waar zit je?*

Mollie: *(komt binnen. Opgewekt) Hier, ik kan natuurlijk weer al het werk opknappen, suffie. (ze gaat naar Giles)*

Giles: O, ben je er wel? Laat mij maar. Zal ik de kachel wat hoger zetten?

Mollie: Nee.

Giles: *(kust haar) Hoi, lekkertje. Je hebt een koude neus.*

Mollie: Ik ben nog maar net in huis. *(ze gaat naar de haard)*

Giles: Hoezo? Waar heb je gezeten? Je bent toch niet buiten geweest met dit weer?

Mollie: Ik had wat vergeten, dus ben ik naar het dorp geweest. Heb je dat kippengaas kunnen krijgen?

Giles: Ze hadden niet wat ik zocht. *(hij gaat op de linkerarmleuning van de stoel M zitten)* Ik ben nog naar een andere zaak geweest, maar daar hadden ze het ook niet. Bijna de hele dag verknoeit. Ik ben verdorie half bevroren. Het is zo glad als de hel, ik kon de wagen bijna niet op de weg houden. Het sneeuwt als een gek. Wedden dat we morgen de deur niet uit kunnen?

Mollie: Lieve help, dat hoop ik niet. *(ze gaat naar de radiator en voelt eraan)* Als de leidingen maar niet bevroren.

Giles: *(staat op en gaat naar Mollie)* We moeten de kachel wel aan de praat houden. *(hij voelt aan de radiator)* Nou, die is ook niet al te warm. Ik wou dat ze die cokes hadden gebracht. We beginnen er aardig door te geraken.

Mollie: *(gaat op de sofa zitten)* Oh! Ik wil zo graag dat het vanaf het begin goed gaat. De eerste indrukken zijn zo vreselijk belangrijk.

Giles: *(gaat naar de rechterkant van de sofa)* Is alles klaar? Er is zeker nog niemand hier?

Mollie: Nee, goddank niet. Ik geloof dat alles in orde is. Mrs. Barlow is er

al vroeg vandoor gegaan. Bang voor het slechte weer, denk ik.

Giles: Die werkvrouwen zijn toch een ramp. Nu komt alles op jou neer.

Mollie: Ho, ho! **En** de jouwe! Partners, weet je nog?

Giles: (*gaat naar de haard*) Als je me maar niet vraagt om te koken.

Mollie: (*staat op*) Geen paniek, dat is mijn afdeling. We hebben in ieder geval voldoende blikvoer als we per ongeluk ingesneeuwd raken. (*gaat naar Giles*) Oh, Giles, denk je dat we het aan kunnen?

Giles: De bibbers aan het krijgen, schat? Begin je spijt te krijgen van dat krankzinnige idee om er een pension van te maken, in plaats van de hele zwik meteen te verkopen, toen we het van je tante geërfd hadden?

Mollie: Nee, helemaal niet. Het lijkt me geweldig. En nu we het toch over een pension hebben. Moet je dat eens zien! (*ze wijst met een beschuldigende vinger naar het uithangbord*)

Giles: (*zelfingenomen*) Goed, hè?!

Mollie: Goed? Goed! Een ramp, ja! Zie je het dan niet? Je hebt Monkwell geschreven zonder 'S' in plaats van Monkswell.

Giles: Verdorie, je hebt gelijk. Stom, stom, stom! Maar eigenlijk maakt het geen fluit uit. Monkwell kan even goed.

Mollie: Je bent niet goed snik. (*ze gaat naar het bureau*) Ga de kachel van de verwarming maar eens bijvullen.

Giles: Door die sneeuwstorm? Weet je nog iets? Zal ik hem maar meteen afvullen voor de nacht?

Mollie: Nee. Dat doe je niet eerder dan een uur of elf vanavond.

Giles: Leuk hoor!

Mollie: Schiet nou maar op. Ze kunnen nu ieder moment komen.

Giles: Heb je de kamers al verdeeld?

Mollie: Ja. (*ze gaat aan het bureau zitten en pakt een lijstje*) Mrs. Boyle in de voorkamer met het hemelbed. Majoor Metcalf in de blauwe kamer. Miss Casewell in de oostelijke kamer. Meneer Wren in de eiken kamer.

Giles: Ik vraag me af wat voor mensen het zijn. Hadden we niet beter om een voorschot kunnen vragen?

Mollie: Oh nee, volgens mij niet, hoor.

Giles: Volgens mij zijn we nog echte groentjes.

Mollie: Ze brengen natuurlijk bagage mee. Als ze niet betalen, nemen we hun bagage in beslag. Makkelijk genoeg.

Giles: Ik vind nog altijd dat we die schriftelijke cursus hotelbeheer hadden moeten volgen. Je zult zien, dat we op één of andere manier de boot ingaan. Misschien hebben ze alleen maar bakstenen en krantenpapier in hun koffer. En dan?

Mollie: Ze hadden allemaal een heel behoorlijk adres.

Giles: Dat hebben bedienden met valse papieren ook. Misschien zijn het wel misdadigers die gezocht worden door de politie. *(hij pakt het uithangbord)*

Mollie: Het kan me niks schelen wat het zijn, als ze maar zeven pond in de week betalen.

Giles: Je bent een geweldige zakenvrouw, Mollie. *(RA door de doorloop af met het bord. Mollie zet de radio aan)*

Stem uit de radio:volgens Scotland Yard heeft de misdaad plaatsgevonden in Paddington, Culvert Street. De vermoorde vrouw blijkt Mrs. Maureen Lyon te zijn. In verband met de moord zoekt de politie *(Mollie staat op en gaat naar de leunstoel)* een man die ten tijde van de misdaad in de omgeving is waargenomen. Hij gaat gekleed in een zwarte overjas, *(ze pakt de overjas van Giles)* lichte sjaal *(ze pakt zijn sjaal)* en een zacht vilten hoed. *(ze pakt zijn hoed en gaat door de doorloop RA af)* Een ieder die inlichtingen kan verschaffen, wordt verzocht contact op te nemen met Scotland Yard of de politie in zijn of haar woonplaats. Automobilisten worden gewaarschuwd voor gladde wegen. *(de deurbel gaat)* De verwachting is dat de hevige sneeuwval zal aanhouden en dat in het hele land, maar.... *(Mollie komt binnen en draait de radio uit, gaat dan snel af RA)*

Mollie: *(achter)* Hoe maakt u het?

Christopher: *(achter)* Dank u zeer. *(Christopher Wren komt met een koffer in de hand op door de doorloop RA. Hij zet de koffer rechts naast de eettafel. Hij ziet er tamelijk verwilderd en neurotisch uit. Hij heeft lang onverzorgd haar en heeft een gewezen, artistieke das voor. Hij heeft een onbevangen, bijna kinderlijke manier van doen. Mollie komt binnen en gaat naar het midden)* Wat een waardeloos weer. Mijn taxi is bij het hek bijna in de sneeuw blijven steken. *(hij legt zijn hoed op de tafel)* De knaap durfde de oprijlaan helemaal niet op. Onsportieve knaap. Bent u Mrs. Ralston? Uiterst aangenaam! Ik heet Wren.

Mollie: Hoe maakt u het, meneer Wren?

Christopher: U ziet er heel anders uit dan ik me had voorgesteld. Ik dacht dat u zo'n soort generaalsweduwe zou zijn uit het Indische leger. Streng, rechtvaardig, maar een echte koloniale Memsahib, en dat de hele tent volgepakt zou zijn met brons en zo. Maar het ziet er hier geweldig uit. *(loopt nieuwsgierig rond te kijken)* Echt fantastisch. Schitterende verhoudingen. *(wijst naar het bureau)* Dat is een namaak! *(wijst naar de tafel bij de sofa)* Maar dit is nog een echt stukje antiek. Ik weet zeker dat ik me hier thuis ga voelen. Hebt u misschien ook nog wasbloemen of opgezette paradijsvogels?

Mollie: Ik vrees van niet.

Christopher: Jammer, jammer! Een kabinetkast dan? Een pruimkleurig,

glanzend mahonie kabinet met grote uitgesneden druiventrossen erop?

Mollie: Ja, die wel - hier in de eetkamer. *(kijkt in die richting)*

Christopher: *(volgt haar blik)* Hier? *(doet de deur open)* Die moet ik zien, niets aan te doen. *(Christopher gaat de eetkamer in en Mollie volgt. Giles komt MA op, kijkt rond, ziet de koffer. Hoort stemmen in de eetkamer. Giles af RA)*

Mollie: *(achter)* Kom lekker bij de haard, u warmen. *(Mollie komt met Christopher de eetkamer uit)*

Christopher: Perfect. Absoluut het einde. Echt fundamenteel burgermansfatsoen. Maar waarom hebt u die mahoniehouten tafel weggedaan? Die kleine tafeltjes bederven het hele effect. *(Giles komt RA op)*

Mollie: We dachten dat de gasten die leuker zouden vinden. Dit is mijn man.

Christopher: *(geeft Giles de hand)* Hoe maakt u het? Wat een weer, hè? Het lijkt wel of Dickens weer tot leven komt met zijn Scrooge en dat vervelende kereltje Tiny Tim. Flauwekul, toch allen? Toch? *(draait zich naar het vuur)* U had natuurlijk gelijk met uw tafeltjes, Mrs. Ralston. Ik was aan het fantaseren over die goede oude tijd. Als u een mahonie eettafel had, zou u ook nog een familie moeten hebben om eromheen te zitten. *(hij wendt zich tot Giles)* Een flinke, strenge vader met een baard, een afschuwelijk vruchtbare en verzwakte moeder, elf kinderen op rij, een strenge gouvernante en iemand die ze "arme Harriët" noemen. Het verarmde familielid dat zich voor iedereen uit de naad moet werken, maar vreselijk, **vreselijk** dankbaar is voor het dak boven haar hoofd en een warme plek om te slapen.

Giles: *(mag hem onmiddellijk niet meer)* Ik zal uw koffers naar boven brengen. *(hij pakt de koffer. Tegen Mollie)* De eiken kamer, zei je, hè?

Mollie: Ja.

Christopher: Ik hoop echt dat er een hemelbed in staat met kleine sitsen roosjes.

Giles: Jammer, maar nee dus. *(Giles LA af met koffer)*

Christopher: Ik geloof niet dat uw echtgenoot mij erg mag. *(doet een paar stapjes in de richting van Mollie)* Hoelang bent u al getrouwd? Bent u vreselijk verliefd?

Mollie: *(kil)* We zijn net een jaar getrouwd. *(gaat naar de trap)* Misschien wilt u eerst even uw kamer zien?

Christopher: Het lid op de neus! *(hij gaat naar de sofatafel)* Maar ik weet graag alles over de mensen om me heen. Ik vind mensen razend interessant. U niet?

Mollie: Oh, sommige wel en.... *(draait zich naar Christopher)* sommige

niet.

Christopher: Nee, dat ben ik niet met u eens. Ze zijn **allemaal** interessant, want je weet nooit echt precies hoe ze zijn - of wat ze eigenlijk denken. **U** weet tenslotte niet wat **ik** denk, waar of niet? *(hij glimlacht alsof hij een of andere geheime grap heeft verteld)*

Mollie: Inderdaad, geen idee. *(ze pakt een sigaret uit de doos)* Sigaret?

Christopher: Nee, dank u. Ziet u? De enige mensen die het diepere wezen van andere mensen kunnen peilen, zijn artiesten - en die snappen niet waarom ze het weten! Maar bij portretschilders bijvoorbeeld komt het heel duidelijk naar voren - op het doek.

Mollie: Schildert u?

Christopher: Nee, ik ben architect. Mijn ouders hebben me Christopher genoemd, hopen dat ik architect zou worden. Christopher Wren! *(hij lacht)* Een goeie naam is het halve werk. Eigenlijk lacht iedereen daar natuurlijk om en maakt flauwe grapjes over St. Paul's Cathedral. Maar ja, wie weet? Misschien lach ik het laatst, en het best. Chris Wrens prefab blokjes gaan misschien net zo goed geschiedenis schrijven! *(tegen Giles die de trap weer afkomt)* Ik begin me hier best op mijn gemak te voelen. Ik vind je vrouw **buitengewoon** sympathiek. **(Sir Christopher Wren 1632-1723 heeft grote invloed gehad op de bouwkunst in Engeland en heeft meer dan vijftig kerken gebouwd, waaronder St. Paul's Cathedral in Londen. Vert.)**

Giles: *(kil)* Zo?

Christopher: *(kijkt weer naar Mollie)* En buitengewoon knap.

Mollie: Oh, doe niet zo mal.

Christopher: Hier, is dat nu niet echt iets voor een Engelse vrouw? Ze worden altijd verlegen als iemand complimentjes maakt. Europese vrouwen vinden dat heel gewoon, maar bij de Engelse vrouwen is al het vrouwelijke er door de mannen uitgeperst. *(hij kijkt naar Giles)* En sommige van die kerels zijn dan ook nog **buitengewoon** lomp op de koop toe.

Mollie: *(snel)* Kom, ik zal u eerst even uw kamer laten zien.

Christopher: Waarom niet.

Mollie: *(tegen Giles)* Stook jij de boiler ondertussen even wat op?

(Mollie en Christopher af via de trap L. Giles kijkt ze even lelijk na. De deurbel gaat. Even later wordt er weer dringend een paar keer achter elkaar gebeld. Giles gaat snel naar de voordeur. Even is het gieren van de wind te horen, dan gaat de deur dicht)

Mrs. Boyle: *(achter)* Dit is toch zeker Monkswell Manor?

Giles: *(achter)* Ja.... *(Mrs. Boyle komt RV binnen met een koffer, een paar tijdschriften en haar handschoenen in de hand. Ze is een grote imposante vrouw met een vreselijk slecht humeur)*

Mrs. Boyle: Ik ben Mrs. Boyle. *(ze zet de koffer neer)*

Giles: Giles Ralston. Kom lekker bij de haard, Mrs. Boyle, dan kunt u zich wat warmen. Rotweer, nietwaar? Is dit al uw bagage?

Mrs. Boyle: Een zekere majoor - Metcalf geloof ik - zorgt voor de rest.

Giles: Ik zal de deur voor hem openlaten. *(af naar de voordeur)*

Mrs. Boyle: De taxichauffeur durfde de oprijlaan niet op. *(Giles terug)* Hij wilde niet verder dan het hek. We zijn samen met een taxi van het station gekomen - het was al moeilijk genoeg er één te vinden. *(beschuldigend)* U had zeker niet geregeld dat we afgehaald zouden worden.

Giles: Het spijt me echt. Ziet u, we wisten niet met welke trein u aankwam, anders hadden we natuurlijk.... wel gezorgd dat er één op u had staan te wachten.

Mrs. Boyle: U had dat natuurlijk met alle treinen moeten doen.

Giles: Zal ik uw mantel even weghangen? Mijn vrouw kan ieder moment weer beneden komen. Ik zal ondertussen Metcalf even een handje helpen. *(af door voordeur)*

Mrs. Boyle: *(loopt achter hem aan)* U had in ieder geval de oprijlaan wel sneeuwvrij kunnen maken. *(nadat hij weg is)* Heel onnadenkend en slordig, mag ik wel zeggen. *(ze gaat naar de haard en kijkt afkeurend in het rond. Mollie komt een beetje buiten adem de trap af)*

Mollie: Het spijt me, maar....

Mrs. Boyle: Mrs. Ralston?

Mollie: Ja, ik.... *(steekt haar hand half uit, trekt hem terug, een beetje onzeker omdat ze niet weet wat ze moet doen)*

Mrs. Boyle: *(kijkt haar misprijzend aan)* U bent erg jong.

Mollie: Jong?

Mrs. Boyle: Als manager van een bedrijf als dit, bedoel ik. Je zult wel heel weinig ervaring hebben.

Mollie: Je doet iets altijd eens voor de eerste keer, niet?

Mrs. Boyle: Juist. Geen enkele ervaring dus. *(ze kijkt rond)* Een heel oud huis. Ik hoop dat u geen last van houtworm hebt. *(ze snuift achterdochtig)*

Mollie: *(verontwaardigd)* Absoluut niet!

Mrs. Boyle: Een heleboel mensen hebben geen idee dat ze houtworm hebben, tot het te laat is om er nog iets aan te doen.

Mollie: Het huis is perfect in orde.

Mrs. Boyle: Hm, het kan anders best een streekje verf gebruiken. Weet u dat er in deze eiken balk wel eens worm zou kunnen zitten?

Giles: *(achter)* Deze kant, majoor. *(Giles en Majoor Metcalf komen binnen. Majoor Metcalf is een man met brede schouders, heel militair in houding en gebaar en midden vijftig. Hij zet de koffer die hij bij zich*

heeft voor de leunstoel. Mollie gaat naar hem toe)

Giles: Dit is mijn vrouw.

Majoor Metcalf: *(geeft Mollie een hand)* Hoe maakt u het? Complete sneeuwstorm buiten. Heb even gedacht dat we het niet zouden halen. *(ziet Mrs. Boyle)* Oh, pardon. *(hij zet zijn hoed af. Mrs. Boyle gaat RV af)* Als dat zo doorgaat, dan hebben we volgens mij morgenvroeg een meter tot anderhalve meter sneeuw. *(gaat naar de haard)* Nog nooit zoiets meegemaakt.

Giles: Ik breng die wel naar boven. *(hij pakt de koffers. Tegen Mollie)* Welke kamers ook alweer? De blauwe en de rode?

Mollie: Nee, ik heb meneer Wren in de rode kamer gedaan. Hij vond het hemelbed zo geweldig. Dus Mrs. Boyle gaat naar de eiken kamer en Majoor Metcalf in de blauwe kamer.

Giles: *(nadrukkelijk)* Majoor? *(hij gaat naar de trap)*

Majoor Metcalf: *(onbewust weer de soldaat)* Sir! *(hij volgt Giles de trap op. Mrs. Boyle komt RV binnen en gaat naar de haard)*

Mrs. Boyle: Is het moeilijk hier personeel te krijgen?

Mollie: We hebben hele goede hulp aan een vrouw uit het dorp.

Mrs. Boyle: En inwonend personeel?

Mollie: Die hebben we niet. Alleen wij tweeën.

Mrs. Boyle: Dat dacht ik al. Ik dacht dat dit een pension was met alle comfort?

Mollie: We zijn nog maar juist begonnen.

Mrs. Boyle: Ik ben van mening dat men behoorlijk personeel moet hebben, voordat men dit soort etablissementen begint. Ik vind uw advertentie buitengewoon misleidend. Tussen twee haakjes, ben ik de enige gast - Majoor Metcalf niet meegerekend, bedoel ik?

Mollie: Oh nee, er zijn er meer.

Mrs. Boyle: In dit weer. Een sneeuwstorm *(ze gaat naar de haard)* mag je wel zeggen - heel vervelend.

Mollie: Maar dit weer heeft niemand voorzien! *(Christopher Wren komt stilletjes de trap af)*

Christopher: *(zingt)*

Roodborstje tikt tegen het raam, tik, tik, tik,

Laat mij erin, laat mij erin.

Ik ben gek op kinderversjes, u niet? Zo tragisch en macaber.

Daarom zijn kinderen er ook zo gek op.

Mollie: Mag ik u even voorstellen: Mrs. Ralston. Wren - Mrs. Boyle. *(Christopher buigt)*

Mrs. Boyle: *(formeel)* Hoe maakt u het?

Christopher: Het is echt een heel mooi huis. Vindt u niet?

Mrs. Boyle: Ik ben langzamerhand op een leeftijd gekomen dat comfort

belangrijker is dan uiterlijk. (*Giles komt van de trap*) Als ik had geweten dat dit nog maar in de beginfase was, zou ik nooit zijn gekomen. Ik dacht dat ik hier ieder denkbaar comfort zou vinden.

Giles: Als het u hier niet bevalt, hebt u geen enkele verplichting om hier te blijven, Mrs. Boyle.

Mrs. Boyle: U hebt volkomen gelijk, ik zal dat in gedachten houden.

Giles: Als er een misverstand in het spel is, is het waarschijnlijk beter dat u ergens anders heen gaat. Zal ik de taxi bellen om u terug te brengen? Nu zijn de wegen nog begaanbaar. We hebben zoveel aanvragen gehad dat we uw plaats gemakkelijk aan iemand anders kunnen verhuren. We zullen - hoe dan ook - volgende maand de prijzen moeten verhogen.

Mrs. Boyle: Ik ben absoluut niet van plan te gaan, voordat ik heb gekeken hoe het hier is. Denk maar niet dat u me zomaar weg kunt sturen. Zou u mij misschien mijn kamer willen wijzen, Mrs. Ralston? (*ze gaat met veel vertoon naar de trap en samen met Mollie af*)

Mollie: Zeker, Mrs. Boyle. (*zacht tegen Giles in het voorbijgaan*) Je bent geweldig, schat.

Christopher: (*staat op, kinderlijk*) Wat een akelige vrouw is dat. Ik mag haar niet, hoor. Van mij mag u haar zonder meer in de sneeuw zetten. Net goed.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto